

Ив. Вазовъ

Тритѣ наши езера

Тритѣ наши езера свѣтлѣятъ,
тритѣ наши огледала ясни,
тритѣ водни небеса свѣтлѣятъ
въ македонскитѣ долини красни.

Въ първото старъ Охридъ се оглежда,
въ другото — духътъ на Самуила,
върху третото чело навежда
царствено Бѣласица унила.

Денемъ тѣ унесени мечтаятъ,
тихо шепнатъ съ вѣковетѣ дални,
въ лунни нощи край вълни кристални
самодиви тайнствени играятъ.

